

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387340064/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Di smøkked den Pigh unne løstele Spiel
Te Brudh epo Trejagersdawwen.

Den Snehker han klawwed sæ nød faa hans Kihst
»Hwem ska no betaahl mæ aa ta en?»
– »De skal A» saa Mowns, »de for aa blyw den sihst!
Te rehle A doer, A vil ha en.»

»Den war ett saa mød slem» saa Kjen Muotes, »hwissommensti de ej-
jes æ sann.»

»Da æ den hæhr sann» saah han Jens Jensen, ham e Hueskræhmer –
I kinne ham wal – han wa kommen ind ad e Daer i de samm Gofau. –
Han bowwer ejjes en fi Miil hæ ester po; men nær han drawwer om
i Bojjereten, aa tingger Hueser, aa de blywwe faa silh faa ham aa kom
hjem, saa legger han sæ gjahn ind te e Skwoimæjsters. – Noddeda, saa
sat han sæ nier aa ga sæ te aa faatel, lissom A no sæjer ed atte ham:

»Den Gaang te A sku føøst Gaang o Sessionen, da wanted mi Faar
knap aa nap fiir Oer i trej Snees. Saa fulles han aa mi Muer ad op i
Præjstgoren mæ en Brik Smør aa en mægtig stuer swot Kok. Præjst-
madammen beholdt baade Smørret aa Kokken; men Præjsten, de war
elles en dejlig Mand, aa møj gue mød fatte Folk; men han vill alliwe!
ett gjø mi Faar aller, end han war, aa saa maat a spring Sældaat – Ryt-
ter skul a sej. Jes Pisen slap bæjr, for han fik en Resevt po no Ave-
thekersager te aa smøer hans Øwn i, aa saa fik di søen en rø Hanti-
ring, hwægaang han kam o Sessionen; men de kaast aa hans Faar en
Hålhunderdaalersseddel.

Skuelen wa slem; A ska suæ te, Løgtanten ku ærre Jens Ryg. De
war en villele Kaal te aa faastoe hans Exesis; men nærensti han søe:
»Kæll Du rider som en Agurk!» saa wa han ett naade.

De war i Kriggens Ti. Dengaang A kam ud aa Skuelen, kam A ind
te Reggemintet; wo Skadron loe i Enkelfyer, men saasnaar A kam,
massired vi ind a Meklenborre. Die loe Franskrnannen; de wa no bet-
te geswint Kaal. Di bottred po, de gik som Kjepper i Hjywl; men A